

Wil je een trui?' vraagt Wubben. 'Volgens mij heb je het koud.' Het is inderdaad best fris in de werkplaats. Dat komt omdat de ovens uitstaan. Het zijn er drie in totaal. De ontwerper noemt ze liefkozend zijn 'kindjes'. Meestal staan ze aan, want veel van Wubbens ontwerpen moeten wel twee dagen bakken, volgens een programma waarin de temperatuur oploopt tot 1240 graden.

De werkplaats staat vol vazen en sokkels van keramiek en klei, met bijzondere texturen. Wubben maakt ze met speciale extrusiemachines, die hij zelf bouwt. Hij perst klei door een profiel dat hij kan draaien, waardoor prachtige vormen ontstaan. Vormen die een en al ambachtelijkheid uitstralen en zorgen dat je blijft kijken. Meer dan dat hoeven ze van Wubben ook niet te doen. 'Mijn producten zijn de uitkomsten van een proces. De functie is bijzaak. Ik wil dat je ernaar kijkt en je afvraagt hoe ze gemaakt zijn. Ze moeten *dít* hebben,' hij knipt met zijn vingers. 'Dat is voor mij genoeg.'

Het werken met keramiek noemt hij verslavend. 'Die oven is een soort toverdoos. Je schuift er een hoopje aarde in, met eventueel wat glazuur. Twee dagen lang kun je er niet in kijken, je hebt geen idee wat daarbinnen gebeurt. Tot het tijd is om de oven te openen. Dan tref je óf een prachtig object aan, of een baksel met een scheur. Of, erger nog: tienduizend stukjes.' Veel keramisten zijn

'Veel keramisten zijn bijgelovig. Ik ken er één die altijd in de oven spuugt, voordat ze hem sluit. Een ander bakt altijd een mascotte mee'

bijgelovig, vertelt hij. 'Ik ken er één die altijd in de oven spuugt, voor ze hem sluit. Een ander bakt altijd een mascotte mee.' En hij zelf? 'Mijn ritueel is dat ik altijd alleen wil zijn als ik de oven open. Zowel de teleurstelling als de euforie wil ik dan in mijn eentje beleven. Omdat ik dan in opperste kwetsbaarheid ben, denk ik.'

ROSSANA ORLANDI

Floris Wubben werd in 1983 geboren in Naaldwijk, als zoon van een lerares en een jurist. Op school was hij geen hoogvlieger, wel een streber. 'Ik wilde in alles de beste zijn.' Zijn creativiteit dankt hij aan zijn moeder, gelooft hij, zijn arbeidsethos aan zijn vader. 'Ik kan ontzettend hard werken. Kwestie van iedere seconde van de dag nuttig besteden. Privételefoontjes neem ik liever niet op. Van anderen verwacht ik dezelfde instelling, wat mij geen makkelijke persoon maakt om mee te werken. Ik begin nu in te zien dat een stagiair soms ook even moet chillen.' Pas tijdens de HBO-opleiding Interieur & Design in het Belgische Mechelen ontdekte hij wat hij wilde worden:

Lampen Bite en Double, vijf Erosion Pots en een Erosion Bowl

designer. 'Jurgen Bey, Gijs Bakker en Maarten Baas waren mijn ultieme voorbeelden. Een eigen studio, dat wilde ik ook.'

In 2009 was het zover. Studio Floris Wubben vestigde zich op Sectie-C in Eindhoven, waar hij zich omringde met gelijkgestemden. 'Toen de befaamde Milanese galeriehoudster Rossana Orlandi een kijkje kwam nemen, hadden we allemaal het klamme zweet in de handen staan. Met een mond vol watten ben ik op haar afgestapt en heb ik haar gevraagd of ze mijn werk wilde zien. Een paar maanden later stond mijn Stripped Lamp in Milaan.'

MODEMUZE

Het balletje ging pas echt rollen toen een afgevaardigde van het beroemde Franse modelabel Isabel Marant Wubbens werk ontdekte op een expositie in New York. Ze plaatste een order van maar liefst dertig sokkels voor de winkels, om tassen en schoenen op te presenteren. Wubben was totaal niet gewend om in zulke oplages te produceren: 'Ik kreeg het er wel even warm van. Bovendien had ik voor de gevraagde formaten een veel grotere extrusiemachine nodig. Die ben ik dus maar gauw gaan bouwen.' Het ding baart enorme sokkels. Voor Isabel Marant, maar ook voor een ander Frans modehuis: Chloé. Het merk heeft wereldwijd chique modewinkels, gevuld met design van Floris Wubben. 'Chloé koopt alles wat los

'Het ding baart enorme sokkels. Voor Isabel Marant. Maar ook voor een ander groot modehuis: Chloé'

